

Stranka v postopku v glavni stvari

Jozef Grundza

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 7(3) in 9(1)(d) Okvirnega sklepa ⁽¹⁾ razlagati tako, da se šteje, da je pogoj dvojne kaznivosti izpolnjen samo, če dejanja, na katera se nanaša odločba, ki naj bi se priznala, konkretno, to je na podlagi konkretne presoje dejanskega stanja, pomenijo kaznivo dejanje (ne glede na njegove znake ali poimenovanje) tudi v skladu z zakonodajo države izvršiteljice, ali pa za izpolnitev navedenega pogoja zadostuje, da je dejanje na splošno (abstraktno) kaznivo tudi v skladu z zakonodajo države izvršiteljice?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, str. 27).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vergabekammer Südbayern (Nemčija)
16. junija 2015 – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg**

(Zadeva C-292/15)

(2015/C 294/41)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Vergabekammer Südbayern

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica: Hörmann Reisen GmbH

Nasprotni stranki: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se pri postopku oddaje javnega naročila na podlagi člena 5(1) Uredbe (ES) št. 1370/2007 ⁽¹⁾ v povezavi z Direktivo 2004/18/ES ⁽²⁾ oziroma Direktivo 2014/24/EU ⁽³⁾ načeloma uporabljajo samo določbe teh direktiv in se določb Uredbe (ES) št. 1370/2007, ki odstopajo od navedenih direktiv, ne sme uporabiti?
2. Ali torej dopustnost sklepanja pogodb s podizvajalci pri postopku oddaje javnega naročila na podlagi člena 5(1) Uredbe (ES) št. 1370/2007 v povezavi z Direktivo 2004/18/ES oziroma Direktivo 2014/24/EU urejajo samo pravila, ki jih je v zvezi z Direktivo 2004/18/ES razvilo Sodišče, in določba člena 63(2) Direktive 2014/24/EU ali lahko javni naročnik z odstopanjem od tega tudi pri takem postopku oddaje javnega naročila na podlagi člena 4(7) Uredbe (ES) št. 1370/2007 za ponudnike določi odstotek storitev, ki jih morajo opraviti sami (glede na kilometražo po voznem redu)?

3. Ali lahko javni naročnik, če se člen 4(7) Uredbe (ES) št. 1370/2007 uporablja za postopke oddaje javnih naročil na podlagi člena 5(1) Uredbe (ES) št. 1370/2007 v povezavi z Direktivo 2004/18/ES oziroma Direktivo 2014/24/EU, ob upoštevanju uvodne izjave 19 Uredbe (ES) št. 1370/2007 prosto določi delež storitve, ki ga morajo ponudniki opraviti sami, tako da je lahko upravičena zahteva naročnika, da morajo ponudniki sami opraviti 70 % storitve glede na kilometražo po voznem redu?

- (¹) Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, str. 1).
- (²) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132).
- (³) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, str. 65).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 18. junija 2015 vložilo Søg og Handelsretten
(Danska) – Ferring Lægemidler A/S, ki deluje v imenu Ferring B.V./Orifarm A/S**

(Zadeva C-297/15)

(2015/C 294/42)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Søg og Handelsretten

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ferring Lægemidler A/S, ki deluje v imenu Ferring B.V.

Tožena stranka: Orifarm A/S

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7(2) Direktive 2008/95/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami in povezano sodno prakso razlagati tako, da lahko imetnik znamke zakonito ugovarja nadaljnji prodaji zdravila s strani vzporednega uvoznika, če je uvoznik prepakiral zdravilo v novo zunanjo embalažo ter ponovno namestil znamko v okoliščinah, v katerih je imetnik znamke prodajal zdravilo v enakih količinah in velikostih pakiranj v vseh državah EGP, kjer se prodaja zdravilo?
2. Ali je odgovor na prvo vprašanje drugačen, če je imetnik znamke v državi izvoza in v državi uvoza prodajal zdravilo v dveh različnih velikostih pakiranj (pakiranje po 10 kosov in pakiranje po 1 kos) in je uvoznik kupil pakiranja po 10 kosov v državi izvoza ter jih prepakiral v pakiranja po 1 kos, na katere je potem ponovno namestil znamko, preden se je proizvod začel prodajati v državi uvoza?

(¹) UL 2008, L 299, str. 25.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal administratif (Luksemburg)
19. junija 2015 – Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des
contributions directes**

(Zadeva C-300/15)

(2015/C 294/43)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal administratif